

Sygn. akt IV U 514/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2015r. w S.

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. K. do emerytury od 1 marca 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 514/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 31 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił M. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że pracował w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w D., co potwierdzą świadkowie (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. K. w dniu (...). ukończył (...)życia. W dniu 14 marca 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 14 marca 2014r. k.1 akt

emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat i 11 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, a okresy nieskładkowe 9 miesięcy i 11 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 31 marca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 31 marca 2014r. k.23 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W. Oddział w D. w okresie od 10 maja 1982r. do 28 lutego 1998r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 28 lutego 1998r. k.13 akt o ustalenie kapitału początkowego).

W dniu 10 maja 1982r. ubezpieczony zawarł z w/w Przedsiębiorstwem umowę o pracę na okres próbny w wymiarze 14 dni, a po upływie tego terminu na czes nieokreślony. Zgodnie z w/w umową ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku ślusarza (umowa o pracę z 10 maja 1982r. - w aktach osobowych). Następnie w dniu 1 listopada 1987r. ubezpieczony i pracodawca spisali kolejną umowę o pracę na czas nieokreślony, zgodnie z którą pracodawca powierzył ubezpieczonemu obowiązki pracownika budowlanego (umowa o pracę z 1 listopada 1987r. - w aktach osobowych). Wreszcie w dniu 1 lipca 1988r. ubezpieczony i pracodawca spisali następną umowę o pracę, zgodnie z którą pracodawca powierzył ubezpieczonemu obowiązki elektryka (umowa o pracę z 1 lipca 1988r. - w aktach osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ,tj. do 28 lutego 1998r. (karta obiegowa w związku z rozwiązaniem stosunku pracy na stanowisku elektryka z 25 lutego 1998r. - w aktach osobowych).

Przedsiębiorstwo (...) produkowało składane krzesła, łóżka polowe, wózki dziecięce - z rurek metalowych. Przez cały okres zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie ubezpieczony wykonywał tę samą pracę tj. pracował jako elektryk – elektromonter przy utrzymaniu ruchu w zakładzie. W związku z tym, że produkcja opierała się na materiałach metalowych, w zakładzie znajdowała się hala, na której znajdowały się maszyny do obróbki metalu – tokarki, zgrzewarki, prasy, wtryskarki, a także inne oddziały takie jak galwanizernia, ocynkownia, szlifiernia, proszkownia, lakiernia. Wszystkie te działy znajdowały się w jednym budynku, a maszyny i urządzenia zasilane były energią elektryczną. Zdaniem ubezpieczonego było utrzymanie ruchu na w/w działach od strony technicznej ,tj. ustawianie maszyn, usuwanie ich awarii. Pracę tę wykonywał bezpośrednio na hali produkcyjnej oraz na innych w/w oddziałach w miejscu, gdzie znajdowały się maszyny i urządzenia. Produkcja odbywała się na trzech zmianach. W chwili rozpoczęcia pracy w w/w przedsiębiorstwie ubezpieczony posiadał kwalifikacje elektryczne - w dniu 22 czerwca 1972r. ukończył (...) Szkołę Zawodową w M. w zawodzie elektromonter. Ponadto w trakcie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ukończył kurs dotyczący pomiarów elektrycznych. Okresowo – w sytuacji, gdy nie było do wykonania pracy elektromontera, ubezpieczony był kierowany do pracy na produkcji – do szlifowania metalu, do galwanizerni - do ustawiania kąpeli galwanizacyjnych, do lakierni, gdzie podwieszał zespoły do lakierowania i lakierował wyprodukowane elementy (odpis świadectwa ukończenia (...) Szkoły Zawodowej w M. - w aktach osobowych, świadectwo kwalifikacyjne k.16 akt sprawy, zeznania świadków: M. T. k.18-18v – nagranie od minuty 21 do 30 i Z. K. k.18v-19 – nagranie od minuty 31 do 42 oraz zeznania ubezpieczonego k.19 – nagranie od minuty 44 do 49 i 17v-18 – nagranie od minuty 1 do 18).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.21 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla

mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Zagranicznym (...) trwającego od 10 maja 1982r. do 28 lutego 1998r., a zatem przez 15 lat, 9 miesięcy i 21 dni. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że podczas zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie – przez cały okres tego zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach. Wprawdzie - jak wynika z wcześniejszych ustaleń - pracodawca różnie określał stanowisko pracy ubezpieczonego ,tj. jako ślusarz, pracownik budowlany i na końcu elektryk, to jednak rzeczywisty zakres pracy ubezpieczonego był taki sam i polegał na wykonywaniu czynności mających za zadanie bieżące utrzymanie maszyn i urządzeń produkcyjnych od strony elektrycznej, w tym ich ustawienie, konserwację, usuwanie awarii. Nie ulega wątpliwości, że dla ustalenia, czy dana osoba wykonywała pracę w szczególnych warunkach istotna jest nie sama nazwa stanowiska, ale faktycznie wykonywane czynności. W tych okolicznościach Sąd uznał, że pracę ubezpieczonego należy zaliczyć do pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV pozycja 25 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ,tj. pracy polegającej na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. W okolicznościach sprawy nie może być wątpliwości, że ubezpieczony wykonywał swoją pracę na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Z przedstawionych wyżej ustaleń faktycznych wynika, że przedsiębiorstwo zatrudniające ubezpieczonego produkowało meble z metalowych rurek. Wymagało to obróbki metali, która wykonywana była w różnych oddziałach – na hali produkcyjnej, gdzie znajdowały się tokarki, zgrzewarki, prasy, wtryskarki i inne urządzenia, na szlifierni, gdzie znajdowały się szlifierki do metalu, na galwanizerni, ocynkowni, lakierni. Nie ulega wątpliwości, że zapewnienie ciągłości produkcji opartej o różnego rodzaju maszyny i urządzenia zasilane energią elektryczną wymagało stałej obecności na tych oddziałach elektromontera dbającego o utrzymanie znajdujących się tam maszyn. Nie może być również wątpliwości, że praca wykonywana na w/w oddziałach zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach i były to oddziały w ruchu. Prace wykonywane tych oddziałach wymienione są w wykazie A dział III pod pozycją 45, 76 i 78 załącznika do w/w rozporządzenia, czy też wykazie A dział XIV poz.17 załącznika. O tym, że ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na bieżącym utrzymaniu i konserwacji maszyn wykorzystywanych w procesie produkcyjnym świadczą rzeczowe i spójne zeznania świadków – współpracowników ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, a także spójne i logiczne zeznania samego ubezpieczonego. Z zeznań wymienionych osób wynika ponadto, że jeżeli zdarzyło się, że ubezpieczony nie miał okresowo pracy przy urządzeniach elektrycznych to kierowany był do pracy bezpośrednio na produkcji – do szlifowania metalu, do galwanizerni, gdzie ustawiał kąpiele galwanizacyjne, czy też do lakierni – do lakierowania metalu. Poza sporem pozostaje, że tego rodzaju praca również zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach, o czym było wyżej.

W świetle powyższego uznać należało, że ubezpieczony wykazał, iż do 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. W tym miejscu wskazać jeszcze należy, że jak wynika ze świadectwa pracy (na k.13-13v akt o ustalenie kapitału początkowego) w okresie zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie – po 14 listopada 1991r. - ubezpieczony korzystał przez kilka przez przeszło 3 miesiące ze zwolnienia lekarskiego. Okres ten nie podlega jednak odliczeniu od stażu pracy w szczególnych warunkach. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych ugruntowany jest pogląd, że osiągnięcie do dnia 1 stycznia 1999r. okresu pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w art.184 ust.1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego wg zasad wynikających z art.32 ust.1a pkt 1 tej ustawy, obowiązujących od 1 lipca 2004r. (tak SN w wyroku z 23 kwietnia 2010r. w sprawie II UK 313/09, OSNP 2011/19-20/260; analogicznie Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 3 kwietnia 2014r. w sprawie III AUa 74/14, Lex nr 1451729).

Mając na uwadze powyższe okoliczności podstawie art.477.14§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. K. przysługuje prawo do emerytury od 1 marca 2014r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o emeryturę.